

§ 21.

Vedkommende Præst har i den første Uge i hver Maaned om alle de til ham i den forløbne Maaned anmeldte Fødseler at gjøre Indberetning til Fattigbestyrelsen. Denne har da, saafremt den Kommune, hvor Barnet er født, efter de i §§ 18 til 20 givne Bestemmelser ikke skal betragtes som Fødekommune, efter anstillet nærmere Undersøgelse uden Ophold at meddele Fattigbestyrelsen i den Kommune, hvor Barnet skal betragtes som født, Underretning om Fødselen, og efterat sidstnævnte Bestyrelse har erkjendt Barnets Fødehjemstedsret, eller denne i fornødent Fald er fastsat ved høiere Øvrigheds Kjendelse, skal der om Sagens Udfald gjøres Bemærkning i begge Kommuners Kirkebøger. Kan en saadan Kommune ikke paavises, skal der ogsaa herom gjøres fornøden Bemærkning i den virkelige Fødekommunes Kirkebøger, efterat der udenfor Kjøbenhavn er erhvervet Overøvrighedens Resolution paa, at Barnet ikke har Fødehjemstedsret i bemeldte Kommune.

Er der ingen Bemærkning sset i Kirkebøgerne, skal Barnet anses at have Fødehjemstedsret i den Kommune, hvor det er født, indtil Andet bevises.

Udviser vedkommende Præst Forsømmelse eller Skjodesløshed med Hensyn til Sagtagelsen af de ham ifølge nærværende Paragraf paahvilende Pligter, bliver han af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet at anse med en Bøde af indtil 400 Kr., der i Kjøbenhavn tilfalder Fattigvæsenet og udenfor Kjøbenhavn „de Fattiges Kasse“.

De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser komme ikke til Anvendelse, forsaavidt angaar Fødseler paa den lgl. Fødselsstiftelse af Hemmeligfødende.

§ 22.

Gifte Koner blive altid, om de endog opholde sig paa et andet Sted, at forsyrgge af den Kommune, i hvilken Manden er forsørgelsesberettiget, selv om Separation fra Børn og Seng er bevilget de Paagjældende. En Enke eller fraskilt Kone beholder det Forsørgelsessted, hun havde ved Mandens Død, eller da Ægtefæbet opløstes ved Skilsmisse, indtil hun selv derefter vinder Forsørgelsesret andetsteds.

Ægte Børn under 18 Aar ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor deres Forældre eller den Længstlevende af disse har eller ved Døden havde Forsørgelsesret.

Stedbørn ere indtil det fyldte 18de Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Stedfaderen eller Stedmoderen, som er forpligtet til at forsyrgge dem, har eller ved Døden havde Forsørgelsesret.

Uægte Børn og Børn, der forblive hos fraskilt Kone, ere indtil det fyldte 18de Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Moderen har eller ved Døden havde Forsørgelsesret.

Adoptivbørn under 18 Aar ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Adoptanten har eller ved Døden havde Forsørgelsesret.

§ 23.

Udlændinge vinde Forsørgelsesret her i Landet, naar de erholde Indfødsret, i hvilket Tilfælde de betragtes som forsørgelsesberettigede i den Kommune, hvor de paa det Tidspunkt, da de opnaaede Indfødsret, efter de almindelige for Indfødte gjældende Regler vilde have været forsørgelsesberettigede; til Erhvervelse af nyt Forsørgelshjem medregnes det forud for det ovennævnte Tidspunkt liggende Ophold. De Personer, som ifølge Art. XIX i Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 have bevaret deres Indfødsret, erhverve Forsørgelsesret her i Landet ifølge Reglerne i denne Lovs § 16, og 22, samt de Bestemmelser, som for disse Personers Vedkommende ved Traktat vedtages. De i Lovene om Udstedelse af extraordincære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872 § 4 og 24de Juli 1880 § 2 omhandlede Udgifter blive kun at afholde af Statskassen, saafremt den Paa-